

ਸੱਚ ਕੀ ਹੈ? - ਨੰਬਰ ਦੇ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਨਾ ਲੋ

Jeff Pippenger

2023-09-05

ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਮੁਹਰਬੱਧ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕਰਾਂਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਬਾਰੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਾਂ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਕਰਨ, ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸੜਦੀ ਹੋਈ ਝਾੜੀ ਦੇ ਕੋਲ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਮੂਸਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜ਼ਿੱਪੋਰਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਭੈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕੀਤਾ। 12-17 ਅਗਸਤ ਦੌਰਾਨ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਮੂਸਾ ਦੇ ਮਿਸਰ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਜੇਠਿਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਾਲ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕੋਲ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਫ਼ਿਲਿਸਤੀਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੁਹਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਸਭਾ ਵਿੱਚ 12-17 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾਉਦ ਵੱਲੋਂ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾਉਦ ਦੀ ਪਤਨੀ ਮੀਕਲ ਨਾਲ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਸਮੇਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਉਦ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ।

11 ਅਗਸਤ 1840 ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 12-17 ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਮਿਡਨਾਈਟ ਕ੍ਰਾਈ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜਯੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਲੀਬ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸੰਰਚਨਾ ਦੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਾਰਾਂ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਲਾਈਨ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੂਸਾ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਬ੍ਰਾਹਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਕੌਮ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਨਾਲ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਮੌਤ ਅਤੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਨਾਲ ਸੀ।

11 ਅਗਸਤ 1840 ਦਿਨ-ਬਦਲੇ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸੀ। 1844 ਦੇ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਿਨ-ਬਦਲੇ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਗਲਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦਾ ਮਿਡਨਾਈਟ

ਕ੍ਰਾਈ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਨ-ਬਦਲੇ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਸਫਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਨ-ਬਦਲੇ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿਨ-ਬਦਲੇ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਜਣੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਗੱਜਣੀਆਂ "ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ" ਦੀ ਵੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ "ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।" ਸੱਤ ਗੱਜਣੀਆਂ ਚਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਹੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਏ ਜਾਣਗੇ।

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵਰੂਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਅੰਤ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਅਤੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ-ਆਪਣੀਆਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਨ।

11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅੱਠਾਰਾਂ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ। Future for America ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ 18 ਜੁਲਾਈ 2020 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ। ਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਨਮੋਹਿਤ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1844 ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ Exeter ਵਿਖੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਿਨ-ਬਰਾਬਰ-ਇੱਕ-ਸਾਲ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਅਸਫਲ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ 1843 ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅੱਜ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਜੋ ਮਿਲਰਾਈਟ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਇਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਸਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਫਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

"ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਹੀ ਸਬੂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1843 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਸੀ, ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਲੈ ਗਏ।" Early Writings, 247.

ਅੱਜ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਐਕਜ਼ੀਟਰ ਕੈਂਪ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰੇਗੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਮੂਅਲ ਸਨੋ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਸੀ। ਤਾਰੀਖ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਘਟਨਾ ਗਲਤ ਸੀ। ਅੱਜ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਸਨੋ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਐਸਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਰਿਪੂਰਨਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੁਣ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਣਾ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣੀ।

"ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਵਿਖਰੇ ਹੋਏ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਮੁੜ

ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੇ ਸਨ; ਕਿ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।" Experience and Views, 48, 49.

ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਚੌਥਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੇ ਸੁਧਾਰਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ, ਰੇਖਾ ਉੱਤੇ ਰੇਖਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਉੱਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਸੰਗ ਨਾਲ, ਇਹ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਚੌਥਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ। ਸੱਤ ਗੜਗੜਾਹਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਚੌਥਾ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋ "ਭਵਿੱਖ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ," ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿ ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਿਸ਼ਾ ਸਦਾ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਦੂਜੇ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਿਸੂ, ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ, ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਹਨ। ਹਰ ਸੁਧਾਰਕ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਨਾਲ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਮਲਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਚੌਥਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਰਸਤਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਊਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਉੱਤੇ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਅੰਤ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਵੇ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਹਮਲਾ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ, ਜਿਵੇਂ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਲੁਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ "ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਰਬੰਦ ਨਾ ਕਰ" ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇਤਿਹਾਸ ਤਦ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਰ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅੰਤਰਾਲ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਤੀਜੇ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਤੀਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਗਮਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਇਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਲੜੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੇਵਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦਾ ਆਗਮਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ, ਜੋ ਫਿਰ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਵੇਲੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ "ਸੱਚਾਈ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "emel," ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ "ਸੱਚ" ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਅਦਭੁਤ ਭਾਸ਼ਾਵਿਗਿਆਨੀ ਨੇ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਕੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਇਆ ਜੋ "ਸੱਚ" ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਖਰ ਪਹਿਲੀ ਉਲਲੇਖਨਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਜੋ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਹੀ ਅੰਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ "ਅਲਫਾ" ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰਲਾ ਅੱਖਰ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਆਖਰੀ ਹੈ, ਅੰਤ ਹੈ, ਓਮੇਗਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪੜਾਅਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਦਸਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਸੁੱਧੀਕਰਨ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਵੀ ਅਨੁਰੂਪ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਉਹ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। "ਸੱਚ" ਸ਼ਬਦ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹ ਤਿੰਨ ਇਬਰਾਨੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਉਹ ਤਿੰਨ ਕਦਮ ਯੂਹੰਨਾ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏਗਾ: ਪਾਪ ਬਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਧਰਮਿਕਤਾ ਬਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖੋਗੇ; ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਾਕਮ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ 16:8-11.

ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਸਾ, ਉਜ਼ਾਹ, ਮਰਿਯਮ ਅਤੇ ਮਰਥਾ, ਅਤੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ "ਪਾਪ" ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।" ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਲੇਖ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਕਥਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਉਸ ਪਾਪ ਕਾਰਨ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪਾਪ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਪਾਪ ਦੀ ਦੇਸ਼-ਸੂਚਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਦਮ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਖਰ ਹੈ।

ਲੁਕਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਰਾਹ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਉਸ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਢੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਠਹਿਰਾਉ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਸੇਲ੍ਹਾਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਾ ਵੇਖਿਆ। ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਠਹਿਰਾਉ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਹਟਾ ਲਿਆ, ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਪਛਾਣੀ ਗਈ। ਫਿਰ ਸੁਧਾਰੇ ਹੋਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੇ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ। ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਤੇਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੇ ਉਸ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ।

"ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਅਭਿਸ਼ਿਕਤ ਜਣਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਕਰੂਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਸਿੰਹਾਸਨ ਨੂੰ ਘੇਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਸਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਚਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸੁਨਿਹਰਾ ਤੇਲ ਉਸ ਕਿਰਪਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਝਿਲਮਿਲਾਉਣ ਅਤੇ ਨਾ ਬੁੱਝ ਜਾਣ। ਜੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਡੇਲਿਆ ਨਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰਾ ਕਾਬੂ ਰੱਖਦੀਆਂ।"

“ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੇਨੇ ਵਰਗੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠੇਗੀ, ‘ਵੇਖੋ, ਦੁਲ੍ਹਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ,’ ਤਦ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਵਾਂਗ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮਿਲਾਪ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਤੇਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਮੂਸਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਏ, ‘ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾ,’ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡੇਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੇਨੇ ਦੀਆਂ ਨਲੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੇਨੇ ਵਰਗਾ ਤੇਲ ਸਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ‘ਨਾ ਬਲ ਨਾਲ, ਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਆਤਮਾ ਨਾਲ, ਸੈਨਾਂ ਦੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਇਹ ਵਾਕ ਹੈ।’ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਿਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋਤਾਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦੇ ਹਨ।” Review and Herald, July 20, 1897.

ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਹੋਰੇਬ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿਖਾਵੇ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵਰਗ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

“ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਇਕ ਅਤਿ ਹੀ ਸੰਕਟਮਈ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜੀ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਗਮਨ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੇ ਉਦਾਹਰਨ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਨਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਨਾ ਸਮਝੇ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸੰਕਟ ਆਉਣ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਕਰਨਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਤਦ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮਿਕਤਾ—ਵਿਆਹ ਦਾ ਉਹ ਪੇਸ਼ਾਕ—ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਭੇਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਵਿੱਚ, ਮੂਰਖ ਕੁਆਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਮੰਗਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਕੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।”
The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਕੋਲ ਲੇੜੀਂਦਾ ਤੇਲ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਅਧਰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ, “ਕਿਉਂਕਿ” ਦੂਲਾ “ਆਪਣੇ” “ਪਿਤਾ” ਕੋਲ ਗਿਆ, “ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ।” ਦੂਜਾ ਕਦਮ ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਤੇਰ੍ਹਵਾਂ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਨਿਆਂ, ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅਤੇ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਅੱਖਰ ਹੈ।

ਸੱਤ ਗਰਜਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ “ਸੱਚਾਈ” ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਆਖਰੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ੁਰੂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਲੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਇਤਿਹਾਸ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਉਹ ਨਿਯਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਰ ਦੇ ਨਿਯਮ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ।

ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸੱਤ ਗਰਜਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਦਰਸਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਜ਼ੋਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਸੁਧਾਰ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਖਤਨਾ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਗਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਵਾਚਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਬਰਾਹਾਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਜ਼ਜ਼ਾਹ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਵਲ ਯਾਜਕਾਈ ਹੀ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਛੂਹ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮਰਿਆਮ ਅਤੇ ਇਲਿਜ਼ਾਬੇਥ ਲਾਜ਼ਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ

ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ-ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ 1843 ਦਾ ਚਾਰਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਆਗੂਆਂ ਨੇ (ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਨੇ) ਪਿਤਾ ਮਿਲਰ ਉੱਤੇ ਇਹ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰੇ ਜੋ ਉਹ ਸਦਾ ਹੀ 1843 ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਥਾਪਿਤ ਗਵਾਹੀ ਬਦਲੇ, ਜੋ 1843 ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਕੁਝ ਢਿੱਲ ਛੱਡਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਤੇਈ ਸੌ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਣ। ਮਿਲਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਹੋਰ ਆਗੂਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸਾਥੀ-ਦਬਾਅ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਲੈ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਇਹ 1843 ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

Future for America ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਕਦੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁਨੇਹਾ "ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ" ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। Future for America ਨੇ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਵਾਰੰਵਾਰ ਉਸ ਤੱਥ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸਦਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਿਤ ਪਰਖਣ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਸੱਚ ਦੀ ਪਾਪਮਈ ਅਣਦੇਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ William Miller ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਾਪਮਈ ਅਣਦੇਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੂਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਆਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉੱਠਾਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾਧੀ ਜੋ ਯੁਗਾਂ ਯੁਗ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਿਰਜਿਆ, ਕਿ ਹੁਣ ਹੋਰ ਸਮਾਂ ਨਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 10:5, 6.

ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, "ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੋਈ ਹਸਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।" ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਭਵਿੱਖ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਇੱਕ ਸਿੱਧੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ! ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਬੰਧ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਦੋ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ ਅੰਤ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਲਾਗੂਕਰਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ "ਸਮੇਂ ਉੱਤੇ ਟੰਗੇ ਹੋਏ" ਹਨ। ਸੁਰਜ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਹੀ ਮਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਮਨੁੱਖ, ਜੋ ਉਸ ਪੱਖ ਦਾ ਸਥਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੇ ਕਿ Future for America ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲਾਗੂਕਰਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਭ੍ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਮਾਰਗ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਲੁਕਵੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੇਖ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "'emel" ਬਾਰੇ ਕਹੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਸੱਚ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਛੁਹਿਆ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਅਧਿਆਇ ਸੇਲੂਂ ਆਇਤ ਅੱਠ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਾਡਲ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੱਤ ਗੱਜਣਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਲੁਕਵੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਰੇਖਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਸ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਲੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁਨਰਾਵਲੋਕਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ: ਜੋ ਅਨਿਆਈ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਅਨਿਆਈ ਹੀ ਰਹੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਮੈਲਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮੈਲਾ ਹੀ ਰਹੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਧਰਮੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਧਰਮੀ ਹੀ ਰਹੇ: ਅਤੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਫਲ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ,

ਤਾਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਵਾਂ। ਮੈਂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹਾਂ, ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ, ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 22:10-13.